

ע"פ 38968/03 - ה.כ. נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו
בשבתו כבית-משפט לעורורים פליליים
ע"פ 13-03-38968 כ. נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר - אב"ד

כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ

כב' השופט מרים סוקולוב

המעורער: ה.כ.

נגד

מדינת ישראל

המשיבת:

פסק דין

1. נגד המעורער הוגש כתוב-אישום שבו יוחסו לו עבירות תקיפה בנסיבות חמימות וכן עבירות איומים. המතלוונת שנגשה, על-פי הנטען, בוצעו התקיפה והאיומים הייתה אשתו של המעורער. המעורער כפר מלכתחילה באשמה, שעיל-כן התחלו להישמע ראיות. בתאריך 4.12.11, לאחר שהסניגור הכריז אלה עדי, דהינו - בתום שמייעת הראות כולל, הודיע הסניגור לבית-משפט כדלקמן: "לאחר הפסקה באתי בדברים עם חברי, שוחחתי עם הנאשם והסבירתי לו את כל המשמעות, והנائم בוחר לחזור בו מכפירותנו. כתוב האישום יתוקן, הנאשם יודה ויורשה וישלח לקבלת תסקירות, אשר יבחן הארצת מסר על תנאי של 6 חודשים מבית-משפט השלום בתל-אביב. לאחר קבלת התסקירות, נושא ונשוויה".

בית-משפט קמא פעל כנדרש, הבahir לumarur כי הוא אינו כבול בהסדר הטיעון ולאחר-כך ניתנה הכרעת הדיין המרשעה. אנו רואים לשוב ולהציג, כי המעורער הורשע על-פי כתוב האישום המתוקן, שתוקן בעקבות אותו הסדר טיעון. נמחקה עבירת האיומים וכן תוקנו העבודות.

2. המעורער הופנה לקבלת תסקירות מבחן, כפי שהסכימו הצדדים בהסדר הטיעון, כמצוטט לעיל. נקדים מאוחר למועד ונצין, כי תסקירות שירות המבחן (ימים 1.7.12) איננו חיובי, וזאת בלשון המעטה. אליבא דשירות המבחן: "הumarur מוקד בעיקר בצריכיו, נוטה לערב באופן בלתי-מתואם את בנו במסגרת המאבק נגד אשתו ... התרשמנו כי קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות אלימה כלפי אשתו". בשורה התחתונה אמר שירות המבחן: "לא מצאנו פתח להמשכת מעורבותנו ואנו נמנעים מהמליצה טיפולית בעניינו. על רקע הסיכון הנשקף למתלוונת, היעדר הפנמה וחרטה, אנו ממליצים להטיל על הנרי עונש מרტיע משמעותי שימוש את חומרת התנהגו".

3. בתאריך 9.4.12 הגיע סניגורו של המעורער בקשה לחזרה מהודעה, מכוח סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי.

אנו מדגשים, כי בין התחלפ' הסניגור, לבקשת המערער. כדי להסיר כל ספק - בבית המשפט نطען ב;if, כי אין לערער טרוניתם כלפי סניגורו הקודם. בבקשתה نطען, כי המערער רוצה להוכיח את חפותו. הדגש הושם על-כך שהבקשה הוגשה לפני גזר הדין, דהיינו - לא אכזבה מתוואות גזר הדין הכתיבו את הגשתה.

בתאריך 3.7.12 התקיים הדיון. הסניגור חזר על הבקשה והמדינה השיבה. בהחלטת מנומקת, מפורטת ביותר, דחפה בית-משפט קמא את הבקשה לחזרה מהודיה. הערעור שבפניו, עוסק, או יותר דיוק, יכול לעסוק אך ורק בסוגיה זו. המערער אמ衲ן פירט בהודעתה הערעור, שהוגשה על ידו, נימוקים שונים המתיחסים לחומר הראיות בין שנשמעו ובין שלא נשמעו, אולם הטיעונים אינם רלוונטיים בשלב זה, שהרי אם לא תאפשר החזרה מהודיה, אין מקום לבדוק את חומר הראיות לגופו. בהחלטתו פירט בית המשפט את התפתחויות, חילופי סניגורים, השלב בו הודה המערער. אנו רואים לציין בהקשר זה, כי בערעור שהוגש - לא טרח המערער לצרף אותו עמוד מהפרוטוקול שבו מופיעה הצהרתו של הסניגור באשר להסביר שנית לערער עבר להודיהו, והסכםתו לכך.

בשורה התchapונה קבע בית המשפט, כי אין נימוקים מיוחדים, כמשמעותם בסעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי. בית המשפט הדגיש, כי כל פרשת הראיות נשמעה, שעל-כן ידע המערער בדיק את המצב הראיתי לפני שהחליט מה שהחליט. כאמור, בית המשפט לא ראה מקום להיענות לבקשתה.

4. כמו בהודעת הערעור, גם בטיעונו בפניינו חזר המערער על-כך שלא עשה את המិוחס לו והוא רוצה להוכיח את חפותו. דגש מיוחד שמייחד שם המערער על-כך, שלא נשמעה עדותם של בנו. לו הייתה נשמעת עדות זו, התמונה הייתה משתנה מכך לפחות במח-יד. פעם נוספת מזכיר המערער, כי לא ציפה למtan גזר דין לפני שעתה כי יותר לו לחזור מהודיתו.

5. עיננו בהודעת הערעור, שמענו את המערער ואיננו רואים מקום להתערב בהחלטתו של בית המשפט קמא לעניין החזרה מהודיה. לא בכדי הארכנו בפירוט השיטות הדברים. המערער הודה, לאחר שהוא בפני בית המשפט קמא מלא ראיות. המערער התייעץ עם סניגורו, הסביר לו בדיק מה נשמעות ההודיה, או-אז, לאחר שהראיות נשמעו והמשיב הבין את משמעות מעשהו - הודה. המשיב גם זכה לטובות הנאה, שהרי כתוב האישום תוקן והמדינה גם הסכימה להפניהם למסקירות שירות המבחן.

5. נראה, כי הדבר היחיד שחל בו שינוי הינו האמור בתסקיר שירות המבחן. כפי שציינו לעיל, הצדדים הסכימו ביניהם כי שירות המבחן יתיחס גם לאפשרות להארכת המאסר על תנאי. שירות המבחן אכן התייחס, אלא שהتفسיר, כאמור, היה שלילי ו בשורה התchapונה המליך שירות המבחן על הטלת עונש מרתייע, משמעותי, שימוש את חומרת התנהגותו. במקרים אחרים, אין כל המלצה להארכת המאסר על תנאי. הוסבה תשומת לבנו לכך, כי תסקיר שירות המבחן ניתן לאחר שהערער ביקש לחזור בו מהודיתו. משמע - לא בשל האמור בו שינוי המערער את עמדתו.

אכן כך, האמור בתסקיר לא היה בפני המערער כשביקש מה שביבקש, אולם לא על-כך מtabסת ההחלטה של בית-משפט קמא, ובודיעבד גם לא החלטתנו. המערער למעשה לא הציג כל נימוקים מיוחדים. בית-משפט קמא הזכיר את חילופי הסניגורים, כאשר הבקשה הוגשה על-ידי סניגור אחר (ולא הסניגור שיציג את המערער בשעה שנערך הסדר הטיעון), ושם אין קשר בין הדברים.

מכל מקום, בית המשפט ציין, כי ההודיה הייתה חופשית ומרצון ולאחר מכן מ"מ בין הצדדים, ועל-כן אין למעשה מחלוקת. המערער שמע את המתלוננת וככל הנראה, באותה נ��ודת זמן החליט מה שהחליט לאחר שמייעטה. בית המשפט התרשם, כי ספק אם הבקשה בשלב שבו הוגשה, נובעת אכן מרצון כן של הנאשם להוכיח את חפותו. איננו סבורים כי יש מקום להתערב בהתרשומות זו של בית-משפט קמא, וממילא במקנותו.

התוצאה היא, כי איננו רואים מקום לקבל את הערעור והוא נדחה.

6. באשר לעונש - חסד נעשה עם המערער, כאשר בית המשפט הטיל עונש מאסר החופף במלואו את המאסר על תנאי שהפעיל. למעשה, העונש היחיד שהמערער מרצה בגין התקן הנוכחי מתבטא בהפעלת אותו מאסר על תנאי ולא מעבר לכך. העונשה הנוספת היא רק העונשה הצופה פנוי עתיד שהוטלה בתיק הנוכחי. כזכור, תסוקיר שירות המבחן לא המליץ על הארכת המאסר על תנאי. לפיכך, גם בהיבט זה אין מקום להתערב והערעורollo נדחה.

אנו מפנים את המערער לממונה על עבודות שירות, לצורך קבלת חוות-דעת בדבר השירותו לריצוי עבודות שירות.

לצורך קבלת חוות-דעתו של הממונה, נדחה ליום 13.2.14 ساعה 08:30.

מס' הניד של המערער:

המציאות תפנה לממונה על עבודות שירות לקבלת חוות-דעת, כאמור.

ניתנה והודיעו היום ח' שבט
תשע"ד, 09/01/2014
במעמד הצדדים.

דבורה ברלינר, נשיאת
אב"ד
מרימ סוקולוב, שופטת
ג'ורג קרא, ס"ג